

ἔδρυσιν βιομηχανικῆς σχολῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐκπαιδεύονται παιδιὰ ἄρρενα καὶ θήλεα, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ θρησκευματος.

* * * Ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Πίζας συνέβη πρό τινων ἡμερῶν τὸ ἐξῆς δυστύχημα: Ἡ πρώτη χορεύτρια ὀλισθήσασα ἐκ τοῦ δαπέδου τῆς σκηνῆς ἔπεσεν εἰς τὴν ὀρχήστραν. Ἐκτύπησε δ' ἐπὶ τῆς βαρυσταθίου ἤτις καὶ συνετρίβη εἰς μυρία τεμάχια, πληγώσασα δύο ἐκ τῶν μουσικῶν. Ἡ δὲ ταλαίπωρος χορεύτρια μετηρέχθη ἀναισθητοῦσα καὶ αἱματόφυρτος εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

* * * Ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ ἐτοιμάζει νέον αὐτοῦ ἔργον, δράμα ὑπὸ τὸν τίτλον *Μαργαλενή*. Τὸ δράμα τοῦτο θὰ παρασταθῆ προσεχῶς ἐν τῷ Ἐλευθερῷ θεάτρῳ τῶν Παρισίων.

* * * Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ῥώμης εἶχε συστήσῃ πρό τινος ἐπιτροπῆν, πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ οἴκου ἐν τῷ ὁποίῳ κατόκει ὁ ζωγράφος Ῥαφαήλ κατὰ τὴν ἐν Ῥώμῃ διαμονὴν αὐτοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσεν ἤδη τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐρεῦνας, ὑποδεικνύει δὲ μικρὸν τινα οἰκίσκον μεταξὺ τοῦ Borgo Nuovo καὶ Borgo Vecchio κείμενον, ὡς τὴν πάλαι κατοικίαν τοῦ μεγίστου τῶν ἱταλῶν καλλιτεχνῶν.

* * * Ὁ πολωνὸς μυθιστοριογράφος Ἑρρίκος Σίγχεβιτς, συγγραφεὺς τοῦ περιλαλήτου μυθιστορήματος *Διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου*, διὰ τοῦ νεωτάτου αὐτοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου *Βολοδνόβσκη*, ὄχι μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν θαυμαστῶν του ἠῤῥξῆσεν ἀλλ' εὖρε μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐνθουσιώδη τινὰ Μαικήναν, ὅστις ψευδωνύμως ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ -οῦ ἐν τῷ μυθιστορήματι ἤρωος ἀπέστειλε πρὸς τὸν συγγραφέα ὄχι εὐτελές τι ποσόν, ἀλλὰ *δεκαπέπτε χιλιάδας ρούβλια!* Τοῦ ποσοῦ τούτου ἠρνήθη τὴν ἀποδοχὴν ὁ Σίγχεβιτς, ἀπαντήσας διὰ τοῦ τύπου πρὸς τὸν ἀνώνυμον δωρητὴν, ὅτι τὰ χρήματα κατετέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ παρά τινι τραπεζίτῃ, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἂν ἐντὸς τριετίας δὲν ζητηθῶσι θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ ἐμπροσηγορία εἶνε διὰ πολλοὺς ἐπίσημος στολὴ τὴν ὁποίαν ἀπεκδύονται ἅμα ὡς ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν οἶκόν των.

*

Οἱ ἀσθενεῖς τὸν χαρακτήρα εἶνε ἡ προφυλακὴ τοῦ στρατοῦ τῶν πονηρῶν καὶ βλάπτουσι πλειότερον καὶ αὐτῶν τῶν κακῶν.

*

Εὐκόλως κηφύττομεν τὰ ἐλαττώματα τῶν φίλων μας, ἀλλὰ δυσκόλως ἀνομολογοῦμεν τὰ προτερήματα τῶν ἐχθρῶν μας.

*

Κακολογοῦντες ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναγκάζομεν τοὺς ἄλλους νὰ μᾶς ἐπαινέσωσιν.

*

Πρέπει νὰ μὴ ἐπιδεικνύῃ τις τὸ πνεῦμά του εἰς μωροῦς, μηδὲ τὰ πλούτη του εἰς πένητας.

*

Ἡ καρδιά ἔχει τὸ προνόμιον νὰ διαφυλάττῃ τὴν ἐνθύμησιν μόνον τῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν—τὸ πνεῦμα ὄχι.

Εἰς τὴν Ἀδελφὴν τοῦ Μάρκου Μποτσαρῆ*

Ἐπέρασεν αἰῶνας ἐμπροστά σου,
ἡ γενεὰ σου κοιτῆται στὸ χῶμα,
τὸ δάσος ἔπεσεν ὀλόγουρά σου,
σύ στέκεις, δένδρο μοναχό, ἀκόμα.

Τὸ μάτι σου τὸ γαλανὸ φωτίζει
ἡ ἀστραπὴ κινδύνων καὶ ἀγῶνων,
στὸ αὐστηρὸ σου πρόσωπο ροδίζει
ἀνέσπερη αὐγὴ μεγάλων χρόνων.

Φαίνεται σὰν νὰ κίνησες τὸ βῆμα
ἀπὸ τῆς ἱστορίας τ' ἀκρογιάλι,
ὅπου αἰῶνιο τραγοῦδι ψάλλει
στοὺς ἥρωας τὸ μυρωμένο κῆμα.

Πόσα ὀνόματα ἀγιασμένα,
ποῦ ἂπ' τὸν πόλεμον ἀκόμ' ἀγνίζου,
τριγύρω σου προβάλλου ἕνα ἕνα,
σὰν ἄστρα ποῦ τὴν ὄψι σου στολιζοῦν!

Καὶ ποιά βασίλισσα δὲν θὰ φθονήσῃ
αὐτὸ τὸ ἄσπιλο, λαμπρὸ σου στέμμα;
ποιὸς δὲν θὰ πέσῃ νὰ σὲ προσκυνήσῃ,
τοῦ Μάρκου ἀδελφῆ, τοῦ Μάρκου αἵμα;

Τὸ θεῖκό του αἶμα ποῦ ἐχύθη
κ' ἐξέστανε τὸ παγωμένο χῶμα,
δίνει ζωὴ στ' ἀδελφικά σου στήθη,
τρέχει στῆς φλέβες σου ἀγνὸ ἀκόμα!

Ἄφησε τοὺς παλμούς του νὰ μετρήσω,
προτοῦ ὁ θάνατος νὰ τὸ ψυχράνῃ,
δὸς τ' ἀγίό σου χέρι νὰ φιλήσω,
ποῦ ἔσφιξεν ὁ Μάρκος πρὶν πεθάνῃ!

Ὅπισω φέρε με στὰ μονοπάτια
ποῦ πέρασεν ἡ μακρυνὴ ζωὴ σου!
τί εἶδανε τὰ γέρεκά σου μάτια,
τί ἔχεις περασμένα διηγῆσου!

ὦ, διηγῆσου μου! μέσ' στὴ λαλιά σου
ὡσὰν ν' ἀκούω μουσικὴ ἀγία
ποῦ φθάνει στὴν καρδιά μου σὰν μαγεία
ἀπὸ τῆς δαφνοστόλιστῆς γενιᾶ σου.

Ἴδου σηκόνονται ὀλόγουρά μας
ἐκεῖν' οἱ ἥρωες οἱ δοξασμένοι:
λάμπουν σὰν ἄγγελοι λευκοί, τοὺς ραίνει
φῶς ροδοστάλακτο, ἢ λευθεριά μας! ..

ὦ, τί φρικτοί, ἀλλὰ ὠραῖοι χρόνοι,
ποῦ ἀντηχοῦν τραγοῦδια ἀντρειωμένα
κ' ἡ ἄνοιξις μὲ ἄνθη ματωμένα
τοὺς τάφους τῶν μαρτύρων στεφανώνει!

Ἐσχάστηκεν ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα
καὶ στῆς ψυχᾶς μας στάκτῃ κρύα μένει,
κ' ἔρχεσαι ἀγνωστὴ καὶ φεύγεις ξένη,
ἡρώων ἀδελφῆ καὶ θυγατέρα! ..

ὦ, πάρε τὸ τραγοῦδι μου μαζί σου,
λουλοῦδι ποῦ τὸ χέρι μου σοῦ δίνει,
θυμίαμα ποῦ ἡ καρδιά μου χύνει
γιά σέ, γιά τὴ μεγάλη ἐπόχῃ σου!

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΑΕΓΙΟΣ

* Ἐφημερίς.